

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1205/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213105
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912213105.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudkýň JUDr. Danice Kočičkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti odporkyni: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 11. 04. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 8C/212/2012-53 zo dňa 26. 02. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a odporkyni právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „ Navrhovateľ podal na súd návrh, ktorým žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že odporkyňa je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota a ďalej rozsudkom zaviazal odporkyňu na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Svoj návrh odôvodnil tým, že v exekučnom konaní Okresný súd v Rimavskej Sobote nerozhodol v 15-dňovej zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, k rozhodnutiu došlo po uplynutí tejto lehoty a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Tým mu mala vzniknúť jednak majetková škoda, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom a ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občiansko-súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu, založeného zmluvou o úvere, nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Ďalej si navrhovateľ uplatňoval náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl.46, ods.1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl.6, ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Podľa navrhovateľa na základe nesprávneho postupu súdu boli ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa a došlo k vzniku rizík v súvislosti so zánikom povinného, k zmareniu účelu exekučného konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvenčii povinného, kde vzhľadom na neskoré rozhodnutie súdu navrhovateľ nemohol včas a efektívne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky, tento zásah do zákonných nárokov navrhovateľa vyvolal u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti a taktiež vyvolal stratu zisku z vytvorených podnikateľských plánov navrhovateľa.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu navrhovateľa žiadala návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť, poukázala na zmätočnosť podania navrhovateľa, navrhovateľ nespĺnil ani procesné podmienky konania, keďže dostatočným spôsobom svoj návrh dôkazne nepodporil, nie je jasný titul nároku na náhradu škody. Odporkyňa má zato, že sa jedná o predčasne uplatnený nárok na súde, pretože aj keď navrhovateľ podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u odporkyne, napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadosti, navrhovateľ túto nedoplnil, čiže v celku neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podanej žiadosti.

Čo sa týka hmotnoprávných nárokov navrhovateľa, odporkyňa poukázala na to, že 15-dňová lehota v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, ale len na vydanie poverenia. Pokiaľ ide o konštatovanie prieťahov v konaní, táto kompetencia je zverená do právomoci ústavného súdu a nie všeobecných súdov. Podľa názoru odporkyne navrhovateľ škodu žiadnym spôsobom nepreukázal, požaduje len paušálne sumy.

Čo sa týka nemajetkovej ujmy, k tomu odporkyňa v písomnom vyjadrení uvádzala, že navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť náhrada za túto ujmu v peniazoch s prihliadnutím na dobré mravy a na poškodenú osobu, kde poukázala na to, že obchodné praktiky navrhovateľa sú všeobecne vnímané negatívne vzhľadom na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v úverových zmluvách. Odporkyňa taktiež vzniesla námietku premlčania prípadného nároku na náhradu škody navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica 14NcC/384/2012 zo dňa 12. 10. 2012, vyjadrením odporkyne, celým obsahom spisu, ako i pripojeného spisu 2Er/2215/2010, a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ si uplatňuje od odporkyne náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v exekučnom konaní, kedy bola povinnosť tohto súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15-tich dní od doručenia tejto žiadosti, a pretože okresný súd v zákonnej lehote 15 dní nerozhodol, rozhodol až po uplynutí tejto lehoty, následkom tohto nesprávneho úradného postupu vznikla navrhovateľovi škoda a zároveň si uplatnil aj nemajetkovú ujmu v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom ku dňu podania návrhu štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo trestnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6-tich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1, 2 a 3 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného v čase začatia exekúcie súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15-tich dní odo dňa doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu,

táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ si uplatnil u odporkyne nárok na náhradu škody a nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. O tejto žiadosti doposiaľ nebolo rozhodnuté, je nesporné, že lehota 6-ich mesiacov od jej podania už uplynula a preto sa navrhovateľ domáha uspokojenia svojho nároku na súde v zmysle § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu.

Navrhovateľ si uplatňoval svoj nárok na náhradu škody s nárokom na nemajetkovú ujmu na základe tej skutočnosti, že v konkrétnom exekučnom konaní nerozhodol okresný súd v zákonnej 15-dňovej lehote o žiadosti súdneho exekútora, a tým došlo ku vzniku škody na strane navrhovateľa na základe nesprávneho úradného postupu súdu.

V predmetnej exekučnej veci súd zistil, že v konaní, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod číslom 2Er/2215/2010 oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 21. 07. 2010 a súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia dňa 09. 09. 2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. O žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia súd rozhodol uznesením zo dňa 14. 01. 2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 09. 02. 2011. Následne bola exekúcia zastavená uznesením zo dňa 10.05.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.07.2011.

Nemožno spochybníť, že okresný súd v danej exekučnej veci nerozhodol v lehote ustanovenej Exekučným poriadkom tak, ako na to poukazuje navrhovateľ. Touto lehotou však okresný súd nebol viazaný. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekúcie lehota 15-tich dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. V uvedenom ustanovení je výslovne uvedené, že táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. c) a d) Exekučného poriadku teda notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok. Dôvodom tejto výnimky je nutnosť preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré ani nemusia byť prílohou návrhu na vykonanie exekúcie a to napr. rozhodcovskej zmluvy, alebo rozhodcovskej doložky. V danom prípade teda v konkrétnej exekučnej veci existovali oba dôvody, pri ktorých neplatí 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Na základe tejto skutočnosti je možné konštatovať, že navrhovateľ nepreukázal jednu zo zákonných podmienok pre vznik prípadného nároku na náhradu škody, prípadne nároku na nemajetkovú ujmu, a to nesprávny úradný postup okresného súdu, a preto v ďalšom konaní sa súd nezaoberal skúmaním otázky, či na strane navrhovateľa týmto prípadným nesprávnym úradným postupom vznikla škoda alebo iná nemajetková ujma a či existuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, prípadne nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa, pretože žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá a exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok.

Pokiaľ by na strane navrhovateľa mala vzniknúť škoda, prípadne nemajetková ujma na základe konštatovania zbytočných prietahov v konaní, je potrebné na jednej strane uviesť, že v právomoci okresného súdu nie je konštatovať, že v danej veci došlo k prietahom v konaní, keďže toto oprávnenie konštatovať túto skutočnosť môže len ústavný súd na základe sťažnosti oprávnenej osoby a na druhej strane je potrebné uviesť, že v danej veci neplatila lehota 15 dní na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na judikatúru Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru (ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, II. ÚS 57/01). Pojem zbytočné prietahy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne, s ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy (I. ÚS 63/00). Nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľko mesiacov, ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 42/01). V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že navrhovateľ podáva hromadne v rámci celej Slovenskej republiky niekoľko tisíc až desiatok tisíc návrhov na exekúciu na základe exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov, a tým defacto znemožňuje rozhodnúť súdom v primeraných lehotách, pričom návrhy na exekúciu podáva opakovane aj po tom, ako boli právoplatne

judikované okolnosti, že navrhovateľom používané exekučné tituly obsahujú neprijateľné podmienky a pre ich rozpor so zákonom sa žiadosti o vydanie poverenia zamietajú. Tým zo strany navrhovateľa dochádza k šikanóznemu výkonu práva, keďže hromadnými podaniami znefunkčňuje súdy, čoho následkom je to, že súdy nemôžu vydávať rozhodnutia v primeraných lehotách, ktorú skutočnosť vlastne spôsobuje samotný navrhovateľ a túto situáciu zneužíva tým, že podáva návrhy na náhradu škody voči štátu za nesprávny úradný postup súdov. Takýto šikanózný výkon práva nemôže požívať súdnu ochranu, keďže navrhovateľ chce ťažiť zo situácie, ktorú sám svojím konaním a podnikateľskými aktivitami spôsobil.

Vzhľadom na to, že zo strany okresného súdu v rámci exekučného konania nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a súd nemôže konštatovať, že došlo k zbytočným prietahom pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré by zakladali právo navrhovateľa na náhradu škody, prípadne nemajetkovú ujmu, súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení vzniesla námietku premlčania nároku navrhovateľa, súd sa touto námietkou nezaoberal, keďže došlo k zamietnutiu návrhu navrhovateľa z iných dôvodov.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení si v prípade úspechu uplatnila právo na náhradu trov konania, ktoré nevyčíslila, náhrada trov jej pri vyhlásení rozsudku bola priznaná v zmysle § 142 ods.1, O.s.p., avšak vzhľadom k tomu, že si tieto trovy nevyčíslila do troch pracovných dní po vyhlásení rozsudku v zmysle § 151 ods.1, O.s.p. jej súd náhradu trov konania nepriznal podľa § 151 ods.2, O.s.p., keďže zo spisu nevyplýva, žeby jej nejaké trovy vznikli.“

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytýka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenému a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.